

Środa, 25 listopada 2015 r.

P8_TA(2015)0410

Zapobieganie radykalizacji oraz rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie zapobiegania radykalizacji oraz rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne (2015/2063(INI))**

(2017/C 366/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej, a także art. 4, 8, 10, 16, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 i 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając publikacje pt. „Badanie Unii Europejskiej na temat mniejszości i dyskryminacji: sprawozdanie szczegółowe 2: Muzułmanie” oraz „Badanie FRA na temat doświadczeń i obserwacji Żydów dotyczących dyskryminacji oraz przestępstw z nienawiści w państwach członkowskich Unii Europejskiej”, obydwie opublikowane przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA),
- uwzględniając przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 8 października 2004 r. rezolucję w sprawie zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego spowodowanych terroryzmem,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 6, 7, 8, 10 ust. 1, art. 11, 12, 21, 48, 49, 50 i 52,
- uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej przyjętą przez Radę w dniu 25 lutego 2010 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2010 r. pt. „Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu: pięć kroków w kierunku bezpieczniejszej Europy” (COM(2010)0673), powołujący się na upowszechnianie wiedzy o radykalizacji postaw,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie drugiego sprawozdania dotyczącego realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 stycznia 2014 r. zatytułowany „Zapobieganie radykalizacji prowadzącej do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu: wzmocnienie działań UE” (COM(2013)0941),
- uwzględniając zmienioną unijną strategię walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów przyjętą przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych podczas posiedzenia w dniu 19 maja 2014 r. i zatwierdzoną przez Radę na posiedzeniu w dniach 5–6 czerwca 2014 r. (9956/14),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2014 r. w sprawie sprawozdania końcowego z realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE w latach 2010-2014 (COM(2014)0365),
- uwzględniając sprawozdanie Europolu z 2014 r. dotyczące sytuacji i tendencji w zakresie terroryzmu w Unii Europejskiej,
- uwzględniając rezolucję w sprawie zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego spowodowanych przez akty terroryzmu (rezolucja 2178 (2014)), przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 24 września 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Koordynatora UE ds. Zwalczania Terroryzmu dla Rady Europejskiej z dnia 24 listopada 2014 r. (15799/14),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0384.

Środa, 25 listopada 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie odnowienia strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (WSiSW) z dnia 9 października i 5 grudnia 2014 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Rady ds. WSiSW przyjęte na nieformalnym posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2015 r.,
 - uwzględniając debatę plenarną w dniu 28 stycznia 2015 r. na temat środków zwalczania terroryzmu,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie środków zwalczania terroryzmu ⁽²⁾,
 - uwzględniając nieformalne posiedzenie Rady ds. WSiSW w dniach 29 i 30 stycznia 2015 r. w Rydze,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dni 12 i 13 marca 2015 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2015 r. (COM(2015)0185) w sprawie Europejskiej agencji bezpieczeństwa,
 - uwzględniając orzecznictwo ETS dotyczące dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych,
 - uwzględniając przyjęty w dniu 19 maja 2015 r. protokół dodatkowy do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi oraz plan działania Rady Europy dotyczący zwalczania brutalnego ekstremizmu i radykalizacji prowadzącej do terroryzmu,
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji Europejskiej pt. „Zwiększenie wzajemnego zaufania w ramach europejskiej przestrzeni sądowej – Zielona księga w sprawie stosowania przepisów UE dotyczących wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w obszarze pozbawienia wolności” (COM(2011)0327),
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych, jak również Komisji Transportu i Turystyki (A8-0316/2015),
- A. mając na uwadze, że ponad 5 000 obywateli europejskich przyłączyło się do organizacji terrorystycznych i innych formacji wojskowych, a zwłaszcza do ISIS (Daiszu), Frontu Obrony Ludności Lewantu (Dżabhat an-Nusra) oraz innych organizacji działających poza granicami Unii Europejskiej, szczególnie na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej; mając na uwadze, że zjawisko to bez przerwy się nasila, przybierając znaczne rozmiary;
- B. mając na uwadze, że terminem „radykalizacja” określa się zjawisko akceptowania przez ludzi opinii, poglądów i idei propagujących nietolerancję, które mogą prowadzić do brutalnego ekstremizmu;
- C. mając na uwadze, że ataki terrorystyczne we Francji, Belgii, Tunezji i Kopenhadze świadczą o zagrożeniu dla bezpieczeństwa, jakie stanowi obecność i przemieszczanie się zagranicznych bojowników, którzy często są obywatelami UE, na terytorium europejskim i w jego sąsiedztwie; mając na uwadze, że Unia Europejska stanowczo potępiła te ataki i zobowiązała się do walki z terroryzmem u boku państw członkowskich zarówno na terytorium UE, jak i poza nim;
- D. mając na uwadze, że potworne ataki terrorystyczne, w wyniku których setki osób poniosły śmierć i odniosły rany w Paryżu w dniu 13 listopada 2015 r., ponownie uwypukliły pilną potrzebę podejmowania przez państwa członkowskie i Unię Europejską skoordynowanych działań w celu zapobiegania radykalizacji i zwalczania terroryzmu;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0102.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0032.

Środa, 25 listopada 2015 r.

- E. mając na uwadze, że zagrożenie terrorystyczne jest w UE wysokie, zwłaszcza w państwach członkowskich, które brały lub nadal biorą udział zbrojny w operacjach zewnętrznych na Bliskim Wschodzie i w Afryce;
- F. mając na uwadze, że radykalizacja tych bojowników z Europy jest zjawiskiem złożonym i ulegającym przemianom oraz że opiera się ona na szeregu czynników globalnych, socjologicznych i politycznych; mając na uwadze, że nie można jej powiązać z jednym profilem, gdyż obserwuje się ją wśród mężczyzn, kobiet, a zwłaszcza młodych europejskich obywateli o każdym pochodzeniu społecznym, dla których wspólnym elementem jest poczucie zerwania więzi ze społeczeństwem; mając na uwadze, że przyczyny radykalizacji mogą być zarówno społeczno-gospodarcze, jak i ideologiczne, osobiste lub psychologiczne, a z tego względu należy podchodzić do tego zjawiska w sposób dostosowany do profilu poszczególnych dotkniętych nią osób;
- G. mając na uwadze, że terroryzm i radykalizacja prowadzą do wielu sytuacji, w których mylnie łączy się je z religiami, co tym samym wywołuje wzrost inspirowanych rasizmem przestępstw i nawoływania do nienawiści, a także nasilenie ksenofobii i nietolerancji wobec pewnych opinii, wierzeń lub religii; mając na uwadze, że istotne jest, by przypominać, iż jedną z przyczyn radykalizacji nie jest sama religia, lecz wypaczenie religii;
- H. mając na uwadze, że radykalizacja nie jest zjawiskiem charakterystycznym dla jednej ideologii lub religii, lecz może pojawić się w każdej z nich;
- I. mając na uwadze, że jednym z argumentów wysuwanych przez brutalnych ekstremistów przy werbunku młodych ludzi jest nasilenie się islamofobii po latach walki z terrorem, oraz fakt, że Europa nie jest już miejscem, gdzie muzułmanie są mile widziani oraz mogą żyć na równych prawach i praktykować swoją religię bez dyskryminacji i stygmatyzacji; mając na uwadze, że może to prowadzić do poczucia bezbronności, agresywnego gniewu, frustracji, samotności i wyizolowania ze społeczeństwa;
- J. mając na uwadze, że zwalczanie zjawiska radykalizacji nie może ograniczać się do radykalizacji islamistycznej; mając na uwadze, że radykalizacja religijna i brutalny ekstremizm obecne są również na całym kontynencie afrykańskim; mając na uwadze, że radykalizacja o charakterze politycznym dotknęła również Europę w 2011 r., kiedy to w Norwegii Anders Behring Breivik dopuścił się zamachu;
- K. mając na uwadze, że od lat ogromną większość ataków terrorystycznych w krajach UE przeprowadzają organizacje separatystyczne;
- L. mając na uwadze, że według danych Europolu w 2013 r. w UE miały miejsce 152 ataki terrorystyczne, przy czym dwa miały „podłoże religijne”, a 84 były związane z poglądami etniczno-nacjonalistycznymi lub separatystycznymi, natomiast w 2012 r. miało miejsce 219 ataków terrorystycznych, z czego 6 miało „podłoże religijne”;
- M. mając na uwadze, że walka z terroryzmem i zapobieganie radykalizacji oraz rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne pozostaje zasadniczo w gestii państw członkowskich, ale że współpraca na szczeblu europejskim ma kluczowe znaczenie dla skutecznej i efektywnej wymiany informacji między organami ścigania, aby walczyć z przestępczością transgraniczną i z zagrożeniem ze strony terrorystów; mając na uwadze, że wspólne europejskie podejście jest zatem konieczne i będzie źródłem wartości dodanej polegającej na koordynacji lub zharmonizowaniu – zależnie od przypadku – obowiązujących przepisów w tych dziedzinach, w przestrzeni, w której obywatele europejscy swobodnie się przemieszczają, a także na skutecznym zapobieganiu terroryzmowi lub jego zwalczaniu; mając na uwadze, że zwalczanie nielegalnego handlu bronią palną powinno być priorytetem UE w zakresie zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej;
- N. mając na uwadze, że prawa człowieka muszą być w centrum unijnej polityki zwalczania terroryzmu i zapobiegania radykalizacji postaw oraz że należy zadbać o zachowanie odpowiedniej równowagi między bezpieczeństwem publicznym a poszanowaniem praw podstawowych, w tym prawa do bezpieczeństwa, prywatności, swobody wypowiedzi, religii i stowarzyszania się;
- O. mając na uwadze, że społeczności żydowskie stanowią jeden z celów tych ataków terrorystycznych i antysemickich, co powoduje, że społeczności te w Europie mają coraz większe poczucie zagrożenia i strachu;

Środa, 25 listopada 2015 r.

- P. mając na uwadze, że rozprzestrzenianie się terroryzmu oraz wzrost liczby zagranicznych bojowników doprowadziły do wzrostu nietolerancji względem społeczności etnicznych i religijnych w kilku krajach w Europie; mając na uwadze, że kompleksowe podejście do walki z dyskryminacją, a zwłaszcza z islamofobią i antysemityzmem, uzupełnia działania związane ze szczególnym zapobieganiem terrorystycznemu ekstremizmowi;
- Q. mając na uwadze, że w Europie istnieje już pewna liczba instrumentów mających na celu stawienie czoła radykalizacji obywateli europejskich i że UE i jej państwa członkowskie muszą w pełni korzystać z tych narzędzi i szukać sposobów ich ulepszenia, aby uwzględnić obecne wyzwania, przed jakimi stoi UE i państwa członkowskie; mając na uwadze, że część państw członkowskich wciąż wykazuje niechęć do współpracy w sensytywnych obszarach, takich jak wymiana informacji i danych wywiadowczych; mając na uwadze, że ze względu na przybieranie na znaczeniu zjawiska radykalizacji terrorystycznej, stojącego w całkowitej sprzeczności z wartościami europejskimi, należy uruchomić nowe środki, co jednak musi się odbywać z poszanowaniem Karty praw podstawowych;
- R. mając na uwadze, że we wszystkich środkach podejmowanych przez Unię Europejską i państwa członkowskie należy przestrzegać praw podstawowych i wolności obywatelskich, tj. prawa do prywatności, prawa do bezpieczeństwa, ochrony danych, domniemania niewinności, prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego, wolności słowa i wolności wyznania; mając na uwadze, że bezpieczeństwo obywateli europejskich musi iść w parze z utrzymaniem ich praw i swobód oraz że te dwie zasady stanowią w istocie dwie strony tego samego medalu;
- S. mając na uwadze, że czasami istnieją znaczne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi UE, jeżeli chodzi o zakres przyjmowanej przez te państwa odpowiedzialności za przeciwdziałanie zagrożeniu radykalizacją i zapobieganie rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne; mając na uwadze, że o ile niektóre państwa członkowskie podjęły już skuteczne działania, o tyle inne są opóźnione wobec tego zjawiska;
- T. mając na uwadze, że pilnie potrzebne są działania europejskie w dziedzinie zapobiegania radykalizacji i rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne w celu powstrzymania tego nasilającego się zjawiska, tak by zahamować wyjazdy obywateli europejskich do stref objętych konfliktem, zderadyzalizować społeczności lokalne oraz uniemożliwić popełnienie innych aktów terrorystycznych;
- U. mając na uwadze, że jest to zjawisko międzynarodowe i można wyciągnąć wnioski z doświadczeń wielu części świata;
- V. mając na uwadze, że obecnie chodzi o położenie nacisku bardziej na środki zapobiegawcze niż reaktywne – oraz o zainwestowanie w takie środki – w obliczu radykalizacji obywateli europejskich i ich rekrutacji przez organizacje terrorystyczne; mając na uwadze, że strategia walki z ekstremizmem, radykalizacją i werbowaniem do organizacji terrorystycznych w UE może być skuteczna jedynie wówczas, jeżeli będzie rozwijana równoległe ze strategią na rzecz integracji i włączenia społecznego oraz reintegracji i deradykalizacji powracających tzw. „zagranicznych bojowników”;
- W. mając na uwadze, że niektóre formy wykorzystania internetu sprzyjają radykalizacji, umożliwiając fanatykom z całego świata komunikowanie się ze sobą i werbowanie bez kontaktu fizycznego oraz w sposób trudny do wyśledzenia osób znajdujących się w trudnym położeniu;
- X. mając na uwadze, że należy wyraźnie odróżnić zachowania mające na celu przygotowanie i/lub wspieranie ataków terrorystycznych od działań i opinii ekstremistów, które nie zawierają elementów *mens rea* ani *actus reus*;
- Y. mając na uwadze, że wydaje się, iż na radykalizację terrorystyczną mają wpływ zarówno czynniki wewnętrzne, jak i zewnętrzne w stosunku do Unii;
- Z. mając na uwadze, że zwalczanie radykalizacji terrorystycznej musi wpisywać się w globalne podejście mające na celu zapewnienie Europy otwartej i opartej na fundamencie wspólnych zasad;
- AA. mając na uwadze, że radykalizacji ludzi młodych nie należy postrzegać w oderwaniu od kontekstu społeczno-politycznego, lecz należy ją analizować w szerszym aspekcie socjologii konfliktu i studiów nad przemocą;

Środa, 25 listopada 2015 r.

- AB. mając na uwadze, że przyczyny radykalizacji terrorystycznej nie zostały wystarczająco zbadane; mając na uwadze, że niedostateczna integracja nie może być postrzegana jako główna przyczyna radykalizacji terrorystycznej;
- AC. mając na uwadze, że według Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości okoliczność, że dana osoba należała do organizacji ujętej w wykazie osób, grup i podmiotów znajdującym się w załączniku do wspólnego stanowiska 2001/931 w związku z jej zaangażowaniem w akty terrorystyczne, oraz że aktywnie popierała walkę zbrojną prowadzoną przez tę organizację, nie przesądza automatycznie o istnieniu poważnych powodów, aby uważać, że dopuściła się ona „poważne[go] przestępstw[a] o charakterze innym niż polityczne” lub „działań sprzecznych z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych”; z drugiej strony stwierdzenie, że występują poważne powody, aby uważać, że dana osoba popełniła takie poważne przestępstwo lub jest winna takich działań, wymaga indywidualnej oceny konkretnych okoliczności oraz tego, czy istnieje możliwość przypisania danej osobie indywidualnej odpowiedzialności za te czyny;
- AD. mając na uwadze, że aby cofnąć przyznane uchodźcy zezwolenie na pobyt z tego względu, że uchodźca ten popiera taką organizację terrorystyczną, właściwe organy są zobowiązane przeprowadzić, pod kontrolą sądów krajowych, indywidualną ocenę konkretnych okoliczności faktycznych dotyczących działań zarówno organizacji, jak i uchodźcy;

I. Europejska wartość dodana w zapobieganiu radykalizacji

1. w świetle dramatycznych wydarzeń w Paryżu potępia zbrodnicze ataki oraz przekazuje ofiarom i ich rodzinom kondolencje i wyrazy solidarności, a jednocześnie potwierdza potrzebę zajęcia stanowiska wobec przemocy; potępia również stosowanie stereotypów oraz ksenofobiczne i rasistowskie wypowiedzi i praktyki poszczególnych osób i zbiorowych organów, bezpośrednio lub pośrednio łączące ataki terrorystyczne z uchodźcami, którzy obecnie opuszczają swoje kraje w poszukiwaniu bezpieczniejszego miejsca, uciekając przed wojną i aktami przemocy, które w ich ojczyznach są na porządku dziennym;
2. podkreśla, że terroryzm nie może i nie powinien być kojarzony z żadną konkretną religią, narodowością ani cywilizacją;
3. obawia się, że jeśli nie zostaną wyeliminowane warunki sprzyjające rozprzestrzenianiu się terroryzmu, istnieje ryzyko, iż w najbliższych latach coraz więcej obywateli UE będzie się udawało do innych krajów w celu przyłączenia się do ugrupowań dżihadystów lub do innych ugrupowań ekstremistycznych, a szczególne zagrożenie, które osoby te stwarzają po powrocie do UE i krajów sąsiadujących, będzie coraz większe, zwłaszcza biorąc pod uwagę trwającą eskalację militarną w regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej; wzywa do przeprowadzenia kompleksowej analizy skuteczności krajowych i unijnych działań mających na celu zapobieganie terroryzmowi i zwalczanie go;
4. zwraca się do Komisji Europejskiej o priorytetowe opracowanie planu działania na rzecz realizacji i oceny unijnej strategii mającej na celu zwalczanie radykalizacji i werbowania przez terroryzm, opierając się na wymianie dobrych praktyk i połączeniu kompetencji w Unii Europejskiej, ocenie środków przyjętych przez państwa członkowskie oraz współpracy z krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, przy pełnym poszanowaniu międzynarodowych konwencji praw człowieka i zastosowaniu wielopartnerskiego, wielosektorowego, uczestniczącego i konsultacyjnego podejścia; jest zdania, że Komisja powinna wnieść wkład i wspierać opracowanie przez państwa członkowskie strategii skutecznej i intensywnej komunikacji na temat zapobiegania radykalizacji i rekrutacji obywateli europejskich oraz pozaunijnych rezydentów UE przez organizacje terrorystyczne;
5. zwraca się do państw członkowskich o koordynowanie swoich strategii i dzielenie się informacjami i doświadczeniami, jakimi dysponują, a także o ustanowienie dobrych praktyk, tak na poziomie krajowym, jak i europejskim, oraz o prowadzenie współpracy w celu wprowadzenia nowych inicjatyw w dziedzinie zwalczania radykalizacji postaw i werbowania terrorystów poprzez aktualizację krajowych strategii prewencji i wprowadzenie sieci praktyków opartych na dziesięciu priorytetowych dziedzinach działania określonych w unijnej strategii walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów; podkreśla w związku z tym znaczenie wsparcia i wzmocnienia współpracy transgranicznej między organami ścigania oraz podkreśla kluczowe znaczenie zapewnienia wystarczających zasobów i szkoleń dla sił policyjnych pracujących w terenie;
6. domaga się pełnego ujawnienia planów działań i wytycznych Rady dotyczących obecnej unijnej strategii walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów;

Środa, 25 listopada 2015 r.

7. uważa, że protokół dodatkowy do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi jest dokumentem odniesienia, a także rezolucja nr 2178 Rady Bezpieczeństwa ONZ to dokumenty, którymi państwa członkowskie i instytucje europejskie powinny się posłużyć w celu wypracowania wspólnej definicji kryminalizacji osób, które należy uznać za „zagranicznych bojowników”; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie dogłębnych analiz głównych przyczyn, procesów oraz różnych prowadzących do radykalizacji wpływów oraz czynników, przy wsparciu ze strony nowego centrum doskonałości w ramach sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw (RAN);

8. wzywa Komisję do przygotowania, w ścisłej współpracy z Europolem i koordynatorem ds. zwalczania terroryzmu, rocznego sprawozdania na temat stanu bezpieczeństwa w Europie, w tym na temat zagrożenia radykalizacją i jego konsekwencji w kontekście ochrony życia obywateli oraz fizycznej integralności UE oraz do składania co roku sprawozdania Parlamentowi;

9. kładzie nacisk na znaczenie pełnego wykorzystania już istniejących instrumentów w celu zapobiegania radykalizacji i rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne oraz zwalczania tych zjawisk; podkreśla znaczenie wykorzystania wszystkich odnośnych wewnętrznych i zewnętrznych instrumentów we wszechstronny i kompleksowy sposób; zaleca Komisji i państwom członkowskim posługiwanie się dostępnymi środkami, zwłaszcza w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ISF), za pośrednictwem instrumentu ISF-policja, aby wspierać projekty i środki mające na celu zapobieganie radykalizacji; podkreśla znaczącą rolę, jaką może odegrać RAN i jej centrum doskonałości, aby propagować zwalczanie radykalizacji postaw obywateli europejskich; wzywa do lepszego informowania o tej sieci i do zwiększenia jej widoczności wśród podmiotów biorących udział w zwalczaniu radykalizacji postaw;

II. Zapobieganie brutalnemu ekstremizmowi i terrorystycznej radykalizacji w więzieniach

10. podkreśla, że więzienia pozostają miejscem sprzyjającym rozpowszechnianiu radykalnych i brutalnych ideologii oraz terrorystycznej radykalizacji; zwraca się do Komisji Europejskiej o zachęcanie do wymiany dobrych praktyk między państwami członkowskimi, aby stawić czoła szerzeniu się terrorystycznej radykalizacji w więzieniach w Europie; zachęca państwa członkowskie do podjęcia natychmiastowych działań, by przeciwdziałać przeludnieniu więzień, które stanowi poważny problem w wielu państwach członkowskich i w istotny sposób zwiększa ryzyko radykalizacji postaw oraz ogranicza szanse na resocjalizację; przypomina, że publiczne instytucje ochrony nieletnich oraz ośrodki detencyjne lub centra reintegracji również mogą stać się ogniskami radykalizacji dla ludzi młodych, którzy są szczególnie podatni na zagrożenia grupą docelową;

11. wzywa Komisję do zaproponowania opartych na najlepszych praktykach wytycznych dotyczących środków, jakie należy stosować w więzieniach w Europie, w celu zapobiegania radykalizacji i brutalnemu ekstremizmowi przy pełnym poszanowaniu praw człowieka; podkreśla, że więźniowie, o których wiadomo, że wyznają brutalny ekstremizm lub zostali zwerbowani przez organizacje terrorystyczne, powinni zostać odizolowani od innych więźniów, co może być skutecznym środkiem zapobiegania narzucaniu terrorystycznej radykalizacji innym więźniom w drodze zastraszenia, a także powstrzymania radykalizacji w więzieniach; ostrzega jednakże, aby tego rodzaju środki nakładać jedynie indywidualnie i opierać je na decyzji sądu, przy czym powinny one być poddawane przeglądowi przez właściwe organy sądowe; ponadto zaleca, aby Komisja i państwa członkowskie przeanalizowały dowody i doświadczenia związane z praktyką izolowania w więzieniach w celu powstrzymania rozpowszechniania się radykalizacji; jest zdania, że taka ocena powinna wspomóc rozwój tego rodzaju praktyk w krajowych systemach więziennictwa; przypomina jednakże, że środki te powinny być współmierne i całkowicie zgodne z podstawowymi prawami więźniów;

12. popiera wprowadzenie specjalistycznych szkoleń dla całego personelu zakładów karnych, a także partnerów działających w systemach karnych, pracowników duchownych i pracowników organizacji pozarządowych współpracujących z więźniami, aby nauczyć ich wykrywać na wczesnym etapie zachowania, które zmierzają do radykalizmu i ekstremizmu, a także by zapobiegać takim zachowaniom i eliminować je; kładzie nacisk na znaczenie szkoleń i odpowiedniej selekcji przedstawicieli różnych religii, filozofii i osób laickich pracujących w więzieniach, tak aby nie tylko odpowiedzieć we właściwy sposób na potrzeby kulturalne i duchowe w zakładach karnych, ale również przyczynić się do zwalczania potencjalnie radykalnych poglądów;

13. zachęca do wprowadzenia w europejskich więzieniach programów pedagogicznych odpowiednio finansowanych w celu promowania krytycznego myślenia, tolerancji religijnej i reintegracji w społeczeństwie więźniów, ale także w celu zaoferowania specjalnej pomocy ludziom młodym, podatnym lub bardziej skłonny do zradykalizowania się i zwerbowania przez organizacje terrorystyczne, a wszystko to przy pełnym poszanowaniu praw więźniów; uważa, że po wyjściu osadzonego z więzienia należy zaoferować środki wspierające;

Środa, 25 listopada 2015 r.

14. uznaje, że wysiłki te muszą koncentrować się na warunkach odbywania kary w więzieniach, które muszą zapewniać pełne poszanowanie praw człowieka więźniów i muszą być zgodne z międzynarodowymi i regionalnymi standardami, w tym z Wzorcowymi regułami minimalnymi postępowania z więźniami przyjętymi przez ONZ;

III. Zapobieganie terrorystycznej radykalizacji w internecie

15. zauważa, że internet ze względu na swój globalny i transgraniczny charakter niesie ze sobą konkretne wyzwania, co może prowadzić do powstania luk prawnych i konfliktów jurysdykcji, umożliwiając tym samym osobom werbującym i radykalizowanym zdalną i łatwą komunikację we wszystkich zakątkach świata bez jakichkolwiek barier fizycznych oraz bez konieczności ustanawiania bazy i szukania schronienia w danym kraju; przypomina, że internet i sieci społecznościowe są wykorzystywane jako istotna platforma służąca eskalacji radykalizacji postaw i fundamentalizmu, ponieważ umożliwiają szerokie i szybkie rozprzestrzenianie wiadomości przesyconych nienawiścią oraz pochwalających terroryzm; jest zaniepokojony wpływem tych komunikatów pochwalających terroryzm zwłaszcza na młodych ludzi, którzy są na nie szczególnie podatni; podkreśla rolę kształcenia i społecznych kampanii informacyjnych w zapobieganiu radykalizacji postaw w internecie; potwierdza swoje przywiązanie do wolności słowa nie tylko poza internetem, ale także online, i jest przekonany, że powinno to wspierać wszelkie działania regulacyjne dotyczące zapobiegania radykalizacji przez internet i media społecznościowe; zauważa prowadzony na szczeblu europejskim dialog z firmami internetowymi mający na celu zapobieganie rozpowszechnianiu online nielegalnych treści i sprawne usuwanie takich treści, zgodnie z prawem UE i przepisami krajowymi oraz przy pełnym poszanowaniu wolności słowa; apeluje o opracowanie skutecznej strategii wykrywania i usuwania nielegalnych treści podsycających brutalny ekstremizm przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i wolności słowa, a zwłaszcza o przyczynienie się do popularyzowania skutecznych alternatywnych punktów widzenia stojących w opozycji do propagandy terrorystycznej;

16. przypomina, że firmy internetowe, firmy działające w branży mediów społecznościowych i usługodawcy mają prawny obowiązek współpracy z organami państw członkowskich w obszarze natychmiastowego usuwania wszelkich nielegalnych treści rozpowszechniających brutalny ekstremizm, co należy czynić przy pełnym poszanowaniu praworządności i praw podstawowych, w tym wolności słowa; uważa, że państwa członkowskie powinny rozważyć podejmowanie kroków prawnych, w tym postępowań karnych, przeciw firmom internetowym, firmom działającym w branży mediów społecznościowych i usługodawcom, którzy odmawiają podporządkowania się administracyjnemu lub sądowemu wymogowi usunięcia nielegalnych treści lub treści pochwalających terroryzm ze swoich platform internetowych; uważa, że odmowę lub celowy brak współpracy ze strony platform internetowych, co umożliwi krążenie takich nielegalnych treści, powinno się uważać za współudział porównywalny z zamiarem popełnienia przestępstwa lub zaniebdaniem i że osobę za to odpowiedzialną powinno się w takim przypadku postawić przed sądem;

17. wzywa właściwe organy do zapewnienia ściślejszej kontroli stron internetowych, które podlegają do nienawiści;

18. podkreśla, że internet stanowi skuteczną platformę rozpowszechniania poszanowania praw człowieka i przeciwdstawiania się przemocy; uważa, że branża internetowa i dostawcy usług internetowych powinni współpracować z organami państw członkowskich i społeczeństwem obywatelskim, aby promować zdecydowane i atrakcyjne metody służące zwalczaniu mowy nienawiści i radykalizacji postaw w internecie, co powinno opierać się na Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; zwraca się do platform cyfrowych, by współpracowały z państwami członkowskimi, społeczeństwem obywatelskim i organizacjami działającymi w obszarze deradykalizacji lub oceny mowy nienawiści w celu uczestniczenia w rozpowszechnianiu apeli zapobiegawczych nawołujących do rozwijania krytycznego myślenia i do procesu deradykalizacji, a także w celu określenia innowacyjnych metod prawnych służących zwalczaniu apologii terroryzmu i mowy nienawiści, co sprawi, że radykalizacja postaw w internecie stanie się trudniejsza; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do wspierania rozwoju takiej alternatywnej narracji online oraz do ścisłej współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w celu zwiększenia liczby kanałów rozpowszechniania i promowania demokratycznych i nieagresywnych przesłań;

19. popiera wprowadzenie programów uwrażliwiających ludzi młodych na problem podlegających do nienawiści komunikatów w internecie oraz na zagrożenia, jakie się z nimi wiążą, a także programów propagowania kształcenia w zakresie korzystania ze środków masowego przekazu i z internetu; popiera wprowadzenie programów szkoleniowych w celu aktywizowania, szkolenia i tworzenia sieci młodych działaczy na rzecz ochrony praw człowieka w internecie;

20. uważa, że tworzenie alternatywnej narracji, także w państwach trzecich, stanowi jedno z kluczowych działań na rzecz zmniejszania atrakcyjności ugrupowań terrorystycznych z regionu Bliskiego Wschodu i Północnej Afryki. zachęca UE do zwiększenia jej wsparcia dla inicjatyw takich jak Zespół Doradczy ds. Strategicznej Komunikacji z Syrią oraz do pobudzania realizacji i finansowania tego rodzaju projektów w krajach trzecich;

Środa, 25 listopada 2015 r.

21. stwierdza, że branża internetowa i dostawcy usług internetowych muszą odtąd eksponować komunikaty dotyczące zapobiegania radykalizacji postaw, aby zwalczać komunikaty zawierające apologię terroryzmu; uważa, że w ramach Europolu należy ustanowić specjalną komórkę europejską, której zadaniem będzie rozpowszechnianie dobrych praktyk w państwach członkowskich, przy jednoczesnej stałej współpracy z operatorami internetowymi, aby uwypuklać komunikaty przeciwstawiające się poglądom podżegającym do nienawiści i pochwalającym terroryzm i w ten sposób utrudniać radykalizację przez internet; apeluje do Komisji i państw członkowskich o wsparcie skutecznego wykorzystania metod odpierania propagandy ekstremistów, a także środków łączących za pośrednictwem internetu;

22. popiera wprowadzanie takich środków jak możliwość łatwego i szybkiego zgłaszania przez każdego użytkownika internetu nielegalnych treści krążących w internecie i w mediach społecznościowych oraz zawiadamiania o nich właściwych organów, w tym za pośrednictwem infolinii, w pełnym poszanowaniu praw człowieka, zwłaszcza wolności wypowiedzi, a także przepisów unijnych i krajowych;

23. wyraża poważne zaniepokojenie rosnącym wykorzystaniem przez organizacje terrorystyczne technologii kryptograficznych, które uniemożliwiają organom ścigania – nawet jeśli posiadają nakaz sądowy – wykrywanie i odczytywanie korespondencji i radykalizujących materiałów propagandowych tych organizacji; wzywa Komisję do niezwłocznego ustosunkowania się do tych zastrzeżeń w ramach prowadzonego przez nią dialogu z przedsiębiorstwami internetowymi i informatycznymi;

24. utrzymuje, że każde państwo członkowskie powinno powołać specjalny zespół, którego zadaniem ma być sygnalizowanie nielegalnych treści obecnych w internecie i ułatwianie wykrywania oraz usuwania takich treści; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w ramach Europolu jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie, odpowiedzialnej za wykrywanie nielegalnych treści i wspieranie państw członkowskich w tej dziedzinie, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych wszystkich zainteresowanych stron; zaleca, by takie zespoły mogły współpracować z unijnym koordynatorem ds. zwalczania terroryzmu oraz Europejskim Centrum Zwalczania Terroryzmu w ramach Europolu, a także z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego działającymi w tym obszarze; nadal zachęca państwa członkowskie do współpracy ze sobą, a także z odnośnymi agencjami UE;

25. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w ramach Europolu z dniem 1 stycznia 2016 r. europejskiego centrum ds. walki z terroryzmem (ECTC), w którego skład wchodzić będzie europejska jednostka ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie; podkreśla konieczność zapewnienia środków finansowych niezbędnych Europolowi do wywiązywania się z dodatkowych zadań powierzonych mu w związku z utworzeniem centrum ds. walki z terroryzmem; apeluje o należyte angażowanie Parlamentu w tworzenie centrum, a także w decyzje dotyczące jego zadań, działań i finansowania;

26. uważa, że radykalizacja w internecie może zostać zatrzymana tylko dzięki wzmocnieniu europejskiego arsenału walki z przestępczością cybernetyczną; zaleca rozszerzenie mandatu i zwiększenie zasobów Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością, a także Europolu i Eurojustu, aby centrum mogło odgrywać skuteczną rolę w lepszym wykrywaniu internetowych zagrożeń i przeciwdziałaniu im, a także by mogło lepiej identyfikować metody stosowane przez organizacje terrorystyczne; przypomina potrzebę odpowiedniego wyszkolenia ekspertów Europolu, a także ekspertów państw członkowskich, aby reagować na to konkretne zagrożenie; apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o reorganizację Centrum Sytuacyjnego UE (SitCen) oraz Centrum Analiz Wywiadowczych UE (IntCen), a także o zapewnienie ich koordynacji z koordynatorem ds. zwalczania terroryzmu, aby lepiej wykrywać działalność przestępczą w internecie i szerzenie mowy nienawiści związanej z radykalizacją postaw oraz terroryzmem; z drugiej strony wzywa państwa członkowskie do znacznego zwiększenia wzajemnej wymiany informacji oraz wymiany informacji z odnośnymi strukturami i agencjami UE;

27. uważa, że wszystkie unijne i krajowe działania mające na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się brutalnego ekstremizmu wśród obywateli europejskich oraz ich rekrutacji przez organizacje terrorystyczne powinny zapewniać poszanowanie praw podstawowych UE oraz odnośnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w tym poszanowanie domniemania niewinności, zasady pewności prawa, prawa do sprawiedliwego i niezawisłego procesu, prawa do odwołania i zasady niedyskryminacji;

IV. Zapobieganie radykalizacji postaw poprzez edukację i integrację społeczną

28. podkreśla znaczenie roli szkoły i edukacji w zapobieganiu radykalizacji; przypomina o kluczowej roli szkół w promowaniu integracji społecznej i rozwijaniu krytycznego myślenia oraz propagowania niedyskryminacji; zwraca się do państw członkowskich o propagowanie w placówkach oświatowych modułów kształcenia i programów akademickich mających na celu umacnianie zrozumienia i tolerancji, zwłaszcza związku z różnymi religiami, historią religii, filozofiami i ideologiami; podkreśla konieczność wpajania podstawowych wartości i zasad Unii, takich jak prawa człowieka; podkreśla, że obowiązkiem państw członkowskich jest zagwarantowanie, że ich systemy oświatowe przestrzegają wartości i zasad UE i propagują je, oraz że ich funkcjonowanie nie stoi w sprzeczności z zasadami niedyskryminacji i integracji;

Środa, 25 listopada 2015 r.

29. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by w każdej szkole (zarówno w szkole podstawowej, jak i średniej) dostępne były programy edukacyjne dotyczące korzystania z internetu mające na celu kształcenie i szkolenie odpowiedzialnych, krytycznych i przestrzegających prawa użytkowników internetu;

30. podkreśla znaczenie wspierania nauczycieli, by aktywnie sprzeciwiali się wszelkim formom dyskryminacji i rasizmu; kładzie nacisk na kluczową rolę kształcenia, a także kompetentnych i wspierających nauczycieli nie tylko we wzmacnianiu więzi społecznych, tworzeniu poczucia przynależności, rozwijaniu wiedzy, umiejętności i kompetencji oraz umacnianiu podstawowych wartości, poszerzaniu społecznych, obywatelskich i międzykulturowych kompetencji, zdolności krytycznego myślenia i umiejętności korzystania z mediów, lecz także w pomocy młodym ludziom – w ścisłej współpracy z ich rodzicami i rodzinami – w stawianiu się czynnymi, odpowiedzialnymi i otwartymi członkami społeczeństwa; podkreśla, że szkoły mogą budować odporność uczniów na radykalizację przez zapewnianie bezpiecznego środowiska i czasu na omawianie i analizowanie kontrowersyjnych i drażliwych kwestii; przypomina, że jedną z najbardziej zagrożonych grup stanowi dorastająca młodzież, znajdująca się w niełatwym okresie życia, w którym kształtuje własne wartości, poszukuje sensu życia, będąc zarazem bardzo podatną na zagrożenia i manipulację; przypomina, że radykalizacji mogą ulegać zarówno grupy, jak i poszczególne osoby i uważa, że sposoby reagowania na to zjawisko mogą się znacznie różnić w odniesieniu do jednostek i do grup; przypomina, że rolą społeczeństwa jest stwarzanie młodym ludziom lepszych perspektyw życiowych i możliwości wykorzystania ich zdolności, w szczególności za pomocą wysokiej jakości edukacji i szkolenia; zwraca uwagę na rolę instytucji oświatowych w nauczaniu młodzieży rozpoznawania ryzyka i radzenia sobie z nim oraz podejmowania bezpieczniejszych wyborów, jak również w propagowaniu silnego poczucia przynależności, wspólnoty, dbałości o innych, wspierania i odpowiedzialności za innych; podkreśla potrzebę wykorzystywania różnych możliwości w ramach kształcenia zawodowego i oferty programów studiów, aby zapewniać młodym ludziom kontakt z różnorodnymi tożsamościami narodowymi, regionalnymi, religijnymi i etnicznymi w Europie;

31. podkreśla, że różnorodność Europy oraz jej wielokulturowe społeczności stanowią integralną część jej struktury społecznej oraz podstawowe dobro kulturowe; uważa, że każdą strategię polityczną dotyczącą rozwiązywania problemu radykalizacji musi charakteryzować wrażliwość i proporcjonalność, aby zapewnić poszanowanie i wzmacnianie zróżnicowanej społecznie struktury społeczności;

32. podkreśla znaczenie łączenia programów deradykalizacji postaw ze środkami, takimi jak tworzenie partnerstw z przedstawicielami społeczności, inwestycje w projekty socjalne i lokalne mające na celu likwidowanie marginalizacji ekonomicznej i geograficznej oraz programy mentorskie przeznaczone dla wyobcowanych i wykluczonych młodych ludzi narażonych na radykalizację; przypomina, że wszystkie państwa członkowskie mają obowiązek sumiennego wdrażania instrumentów UE w zakresie zapobiegania dyskryminacji oraz podejmowania skutecznych środków mających na celu uporanie się z problemem dyskryminacji, mowy nienawiści i przestępstw z nienawiści jako części strategii przeciwdziałania radykalizacji postaw;

33. zwraca się do Komisji o wspieranie państw członkowskich przy prowadzeniu kampanii komunikacyjnej w celu uczulenia młodzieży i opiekunów, na kwestie radykalizacji; podkreśla, że szkolenia i kampanie podnoszące świadomość muszą być zorientowane w pierwszej kolejności na wczesne działania, tak aby chronić jednostki i oddalać je od wszelkiego ryzyka radykalizacji; zachęca państwa członkowskie do zapewnienia specjalnych szkoleń i odpowiednich narzędzi dla nauczycieli i pracowników oświaty, tak by mogli wykrywać ewentualne niepokojące zmiany w zachowaniu, dostrzec kręgi współdziałania, które prowadzą do nasilenia zjawiska radykalizacji na skutek naśladownictwa, oraz przyjmować odpowiednią postawę w celu opieki nad młodymi ludźmi narażonymi na rekrutację przez organizacje terrorystyczne; zachęca państwa członkowskie do inwestowania i finansowego wspierania specjalistycznych obiektów w pobliżu szkół, które służą jako punkty kontaktowe oferujące młodym ludziom, ale również ich rodzinom, nauczycielom i innym zaangażowanym osobom zajęcia pozaszkolne otwarte dla rodzin, w tym pomoc psychologiczną; podkreśla znaczenie opracowania jasnych wytycznych w tej dziedzinie, aby nie wpływać negatywnie na podstawową rolę nauczycieli, osób pracujących z młodzieżą i innych osób, dla których dobrostan jednostki jest naczelną troską, ponieważ nadmierna interwencja władz publicznych może mieć efekty przeciwne do zamierzonych;

34. kładzie nacisk na możliwości, jakie daje państwom członkowskim i ekspertom w dziedzinie edukacji medialnej program „Kreatywna Europa”; przypomina, że programy UE w dziedzinie edukacji, kultury, działalności społecznej i sportu są istotnymi czynnikami wsparcia starań państw członkowskich mających na celu zaradzenie problemowi nierówności i zapobieganie marginalizacji; podkreśla wagę rozwijania, w kontekście strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia, nowych działań mających na celu propagowanie wartości europejskich w dziedzinie edukacji; kładzie zatem nacisk na m.in. ukierunkowywanie i realizowanie w praktyce wartości obywatelskich poprzez programy „Europa dla Obywateli”, Erasmus+ i „Kreatywna Europa”;

Środa, 25 listopada 2015 r.

35. podkreśla kluczowe znaczenie angażowania się w dialog międzykulturowy z różnymi społecznościami, liderami i ekspertami z myślą o przyczynieniu się do osiągnięcia lepszego zrozumienia i zapobiegania radykalizacji; podkreśla odpowiedzialność i ważną rolę wszystkich wspólnot religijnych w przeciwdziałaniu fundamentalizmowi, mowie nienawiści i propagandzie terrorystycznej; zwraca uwagę państw członkowskich na kwestię szkolenia liderów religijnych – które powinno w miarę możliwości odbywać się w Europie – z myślą o zapobieganiu podżeganiu do nienawistnego i brutalnego ekstremizmu w miejscach kultu w Europie oraz wzywa do dopilnowania, by liderzy ci podzielali wartości europejskie, a także zwraca uwagę na kwestię szkolenia przedstawicieli religii, filozofów i społeczeństwa laickiego pracujących w zakładach karnych; zauważa jednak, że chociaż miejsca kultu mogą stanowić punkty kontaktowe, większość procesu indoktrynacji i rekrutacji odbywa się w bardziej nieformalnym otoczeniu lub w internecie;

36. kładzie nacisk na kluczowe znaczenie zaangażowania odpowiedzialności każdego z podmiotów w zapobieganie radykalizacji, czy to na szczeblu lokalnym, krajowym, europejskim czy międzynarodowym; zachęca do nawiązania ścisłej współpracy ze wszystkimi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu krajowym i lokalnym oraz do szerszej współpracy między podmiotami w terenie, takimi jak stowarzyszenia i organizacje pozarządowe, w celu wspierania ofiar terroryzmu i ich rodzin oraz udzielania pomocy osobom, których postawa się zradykalizowała, i ich rodzinom; domaga się w tym kontekście wprowadzenia szkoleń dostosowanych do podmiotów w terenie oraz do udzielania im dodatkowego wsparcia finansowego; podkreśla jednak, że finansowanie organizacji pozarządowych i innych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego należy oddzielić od wsparcia finansowego dla walki z terroryzmem;

37. uważa, że podmioty społeczeństwa obywatelskiego i lokalne mają do odegrania kluczową rolę w rozwijaniu projektów dostosowanych do ich miejscowości czy struktury, oprócz roli jaką odgrywają jako czynniki integracji obywateli europejskich, którzy zerwali więź ze społeczeństwem i skłaniają się ku terrorystycznej radykalizacji; jest zdania, że niezbędne jest uwrażliwianie, informowanie i kształcenie pracowników znajdujących się na pierwszej linii (jak nauczyciele, wychowawcy, funkcjonariusze policji, służby odpowiedzialne za ochronę dzieci i pracownicy sektora opieki zdrowotnej), aby zwiększyć na poziomie lokalnym zdolności w zakresie zwalczania radykalizacji; jest zdania, że państwa członkowskie powinny wesprzeć tworzenie ośrodków umożliwiających w szczególności zajmowanie się młodzieżą, ale także wymianę z rodzinami, szkołami, szpitalami, uniwersytetami itd.; przypomina, że środki te mogą zostać zrealizowane jedynie poprzez długoterminowe programy inwestycji społecznych; zauważa, że działające na tym polu stowarzyszenia i organizacje nienaznaczone wpływem rządu uzyskują doskonałe wyniki w ponownej integracji w społeczeństwie obywateli znajdujących się na drodze do radykalizacji;

38. uważa, że niezbędne jest utworzenie w każdym państwie członkowskim systemu ostrzegania z myślą o pomocy i poradnictwie, umożliwiającego rodzinom i otoczeniu łatwe i szybkie sygnalizowanie nagłej zmiany zachowań mogącej wskazywać na rozwój procesu radykalizacji postaw lub wyjazdu danej osoby w celu dołączenia do grupy terrorystycznej; zauważa w związku z tym, że sukcesy odnoszą „gorące linie” umożliwiające zgłaszanie informacji o osobach spośród przyjaciół czy rodziny podejrzewanych o radykalizację, a oprócz tego linie takie pomagają przyjaciołom i rodzinom w radzeniu sobie z tą destabilizującą sytuacją; zwraca się do państw członkowskich, aby rozważyły możliwość utworzenia takiego systemu;

39. przypomina, że wzrost islamofobii w Unii Europejskiej przyczynia się do wykluczania muzułmanów ze społeczeństwa, co może tworzyć podatny grunt do przystępowania przez osoby znajdujące się w trudnym położeniu do brutalnych organizacji ekstremistycznych; uważa, że z drugiej strony islamofobią w Europie manipulują też do celów propagandy i werbunku organizacje takie jak Daisz; zaleca zatem przyjęcie europejskich ram przyjmowania krajowych strategii zwalczania islamofobii, aby rozwiązać również problem dyskryminacji utrudniającej dostęp do edukacji, zatrudnienia i mieszkań;

40. podkreśla, że niedawne badania wskazują na rosnącą liczbę zradykalizowanych młodych kobiet, które rekrutowane są przez organizacje terrorystyczne i odgrywają rolę w brutalnym ekstremizmie; uważa, że UE i państwa członkowskie muszą rozwijać strategię na rzecz zapobiegania radykalizacji, jak i na rzecz deradykalizacji, uwzględniając przy tym w pewnym stopniu płęć; wzywa Komisję do wspierania powszechnych programów mających na celu angażowanie młodych kobiet w dążenie do większej równości i organizowanie sieci wsparcia, za pośrednictwem których mogłyby one być bezpiecznie wysłuchane;

41. podkreśla znaczenie roli kobiety w zapobieganiu radykalizacji;

Środa, 25 listopada 2015 r.

V. Polepszenie wymiany informacji na temat radykalizacji terrorystycznej w Europie

42. ponawia swoje zaangażowanie w prace nad finalizacją dyrektywy UE na temat danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) do końca 2015 r. i w zagwarantowanie, że dyrektywa ta będzie zgodna z prawami podstawowymi i nie będzie zawierała żadnych praktyk dyskryminacyjnych opartych na stygmatyzacji ideologicznej, religijnej i etnicznej oraz będzie w pełni przestrzegała praw obywateli UE do ochrony danych; przypomina jednak, że unijna dyrektywa PNR będzie stanowiła tylko jeden ze środków walki z terroryzmem i że konieczna jest holistyczna, ambitna i szeroko zakrojona strategia walki z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną, obejmująca politykę zagraniczną, socjalną, oświatową, organy ścigania i wymiar sprawiedliwości w celu zapobiegania rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne;

43. wzywa Komisję, aby poszerzyła unijną wiedzę fachową dotyczącą zapobiegania radykalizacji poprzez ustanowienie europejskiej sieci skupiającej informacje przekazywane przez sieć upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw i przez sieć podmiotów planujących politykę dotyczącą polaryzacji i radykalizacji, a także informacje pochodzące od ekspertów wyspecjalizowanych w różnych dyscyplinach nauk społecznych;

44. kładzie nacisk na absolutną konieczność wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich oraz między państwami członkowskimi a odpowiednimi agencjami, zwłaszcza poprzez usprawnienie korzystania z Systemu Informacyjnego Schengen i wizowego systemu informacyjnego (VIS), aplikacji sieci bezpiecznej wymiany informacji Europolu (SIENA) oraz punktu kontaktowego „Travellers” Europolu zajmującego się zradykalizowanymi obywatelami europejskimi, a także zgłaszania informacji do nich; podkreśla, że intensyfikacja wymiany informacji między organami ścigania odbywa się także dzięki zwiększeniu zaufania między państwami członkowskimi oraz w drodze umocnienia roli takich organów UE, jak Europol, Eurojust czy Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) i zapewnienia im niezbędnych zasobów;

45. wzywa UE do włączenia zagadnienia radykalizacji terrorystycznej do szkoleń prowadzonych przez CEPOL;

46. podkreśla znaczenie wprowadzenia specjalnego europejskiego szkolenia adresowanego do pracowników wymiaru sprawiedliwości i mającego na celu uwrażliwienie ich proces radykalizacji i na różne formy radykalizacji;

47. podkreśla, że dobrą współpracę państw członkowskich w obliczu radykalizacji i rekrutacji obywateli europejskich charakteryzuje także intensywna wymiana informacji i współpraca między organami sądowymi oraz z Eurojustem; zauważa, że lepsze informowanie na szczeblu europejskim o wpisach w krajowym rejestrze karnym dotyczących osób podejrzanych o terroryzm umożliwiłoby przyspieszenie ich wykrywania i sprzyjałoby lepszemu nadzorowi nad nimi, zarówno przy wyjeździe, jak i powrocie do UE; apeluje zatem o reformę i lepsze wykorzystywanie europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS); apeluje do Komisji, aby oceniła wykonalność i wartość dodaną utworzenia europejskiego systemu przekazywania informacji z akt policyjnych (EPRIS); podkreśla, że podczas takiej wymiany informacji należy przestrzegać traktatów międzynarodowych i prawa UE, jak również praw podstawowych, a w szczególności ochrony danych osobowych, oraz że skuteczny demokratyczny nadzór nad środkami bezpieczeństwa ma podstawowe znaczenie;

48. uważa, że zwalczanie nielegalnego handlu bronią powinno być priorytetem UE w walce z poważną i zorganizowaną przestępczością międzynarodową; uważa zwłaszcza, że należy dalej zacieśniać współpracę w zakresie mechanizmów wymiany informacji oraz śledzenia i niszczenia zakazanej broni;

VI. Nasilenie zniechęcania do radykalizacji terrorystycznej

49. jest przekonany, że środki zapobiegania radykalizacji obywateli europejskich oraz ich rekrutacji przez organizacje terrorystyczne będą całkowicie skuteczne dopiero wtedy, gdy będą im towarzyszyć efektywne, odstrasżające i powiązane środki wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych we wszystkich państwach członkowskich; uważa, że dzięki rzeczywistej kryminalizacji aktów terroryzmu prowadzonych zagranicą w szeregach organizacji terrorystycznych państwa członkowskie Unii Europejskiej wyposaża się w narzędzia mające zasadnicze znaczenie dla wyparcia radykalizacji obywateli europejskich, przy jednoczesnym pełnym wykorzystaniu istniejących narzędzi unijnej współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych; uważa, że organy ścigania i organy wymiaru sprawiedliwości (sędziowie i prokuratorzy) powinni mieć wystarczające uprawnienia, by zapobiegać tym aktom, wykrywać je i ścigać sędziownie oraz że powinni być odpowiednio i stale szkoleni w dziedzinie przestępstw związanych z terroryzmem;

Środa, 25 listopada 2015 r.

50. wzywa do wzmocnienia zdolności centrum koordynacyjnego Eurojustu, które powinno odgrywać kluczową rolę w promowaniu wspólnych działań organów sądowych państw członkowskich na rzecz gromadzenia dowodów i w zwiększaniu skuteczności ścigania przestępstw związanych z terroryzmem; w tym względzie jest zdania, że należy w większym stopniu wykorzystywać wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze, zarówno wśród państw członkowskich, jak i między państwami członkowskimi a krajami trzecimi, z którymi Eurojust zawarł umowy o współpracy;

51. zauważa, że ściganie aktów terrorystycznych dokonywanych przez obywateli europejskich w państwach trzecich lub przez obywateli krajów trzecich zamieszkujących w UE wymaga umożliwienia gromadzenia dowodów w krajach trzecich, z zastrzeżeniem pełnego przestrzegania praw człowieka; wzywa zatem UE do pracy nad wprowadzeniem umów o współpracę w dziedzinie sądownictwa i ścigania z krajami trzecimi w celu ułatwienia gromadzenia dowodów we wspomnianych krajach, z zastrzeżeniem przestrzegania przez wszystkie strony rygorystycznych standardów i procedur prawnych, litery prawa, prawa międzynarodowego i praw podstawowych oraz poddania tego kontroli sądowej; przypomina jednak, że podczas zbierania dowodów, przesłuchań i innych podobnych technik śledczych należy zapewnić przestrzeganie rygorystycznych norm prawnych oraz poszanowanie prawa, zasad i wartości UE oraz międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka; ostrzega w związku z tym, że prawo międzynarodowe zakazuje okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania, tortur, pozasądowego wydawania osób i porwań oraz że nie można uciekać się do tych praktyk do celów zbierania dowodów przestępstw popełnionych przez obywateli UE na terytorium UE lub poza nim;;

52. z zadowoleniem przyjmuje rozmieszczenie ekspertów ds. bezpieczeństwa/zwalczania terroryzmu w kilku kluczowych delegaturach UE, aby zwiększyć potencjał tych jednostek w zakresie przyczyniania się do europejskich działań na rzecz zwalczania terroryzmu oraz skuteczniej współpracować z właściwymi organami lokalnymi, przy równoczesnym dalszym budowaniu w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) zdolności w zakresie zwalczania terroryzmu;

53. zachęca zatem do wprowadzenia umów o współpracy między Eurojustem a krajami trzecimi, jak umowy już zawarte z USA, Norwegią i Szwajcarią, podkreślając jednak konieczność zapewnienia pełnej zgodności z unijnymi zasadami dotyczącymi ochrony danych i prywatności; wskazuje, że umowy te należy zawrzeć w pierwszej kolejności z krajami, które są również szczególnie dotknięte terroryzmem, jak kraje MENA; ponadto jest zdania, że rozmieszczenie prokuratorów łącznikowych przy Eurojuście w odnośnych krajach, a zwłaszcza w południowym sąsiedztwie, pomogłoby promować wymianę informacji i umożliwiłoby lepszą współpracę na rzecz skutecznego zwalczania terroryzmu, jednocześnie przestrzegając praw człowieka;

VII. Zapobieganie wyjazdom zradyzalizowanych obywateli europejskich zwerbowanych przez organizacje terrorystyczne i uprzedzanie ich powrotów

54. ponownie przypomina, że UE musi w trybie pilnym zaostrzyć kontrole na swoich granicach zewnętrznych, z zastrzeżeniem pełnego przestrzegania praw podstawowych; podkreśla, że skuteczne wykrywanie wjazdów do UE i wyjazdów z UE będzie możliwe dopiero po wprowadzeniu przez państwa członkowskie systematycznych i obowiązkowych kontroli przewidzianych na zewnętrznych granicach UE; zwraca się do państw członkowskich o odpowiednie wykorzystanie istniejących instrumentów, jak SIS i VIS, również w odniesieniu do paszportów skradzionych, zgubionych i sfałszowanych; uważa również, że w związku z tym lepsze egzekwowanie kodeksu Schengen musi znaleźć się wśród priorytetów UE;

55. zwraca się do państw członkowskich o udzielenie swoim strażom granicznym stałego dostępu do systemu informacyjnego Europolu, który może zawierać informacje o osobach podejrzanych o terroryzm, o zagranicznych bojownikach i osobach podlegających do nienawiści;

56. apeluje do państw członkowskich o wymienianie się dobrymi praktykami w dziedzinie kontroli wyjazdów i powrotów oraz zamrażania aktywów finansowych obywateli w kontekście zapobiegania udziałowi obywateli w działalności terrorystycznej w strefach objętych konfliktami w krajach trzecich, a także organizowania ich powrotu do UE; podkreśla w szczególności, że państwa członkowskie powinny mieć możliwość konfiskaty na wniosek właściwego organu sądowego paszportów obywateli planujących przyłączenie się do organizacji terrorystycznych, zgodnie z prawem krajowym i w pełni przestrzegając zasady proporcjonalności; uważa, że decyzja o ograniczeniu czyjejs swobody przemieszczania się – która jest jednym z praw podstawowych – może zostać podjęta wyłącznie po odpowiednim rozpatrzeniu konieczności i proporcjonalności tego środka przez organ sądowy; opowiada się także za postępowaniem karnym wobec osób podejrzanych o terroryzm, które angażują się w działalność terrorystyczną po powrocie do Europy;

57. wzywa do wnoszenia międzynarodowego wkładu w zatwierdzony w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) mechanizm finansowy w celu ułatwienia niezwłocznej stabilizacji obszarów, z których wyparto Państwo Islamskie;

Środa, 25 listopada 2015 r.

58. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Radę do wyraźnego potępienia trwającego dekadę wsparcia finansowego i ideologicznego udzielanego ekstremistycznym ruchom islamistycznym przez rządy i wpływowe osoby w niektórych państwach regionu Zatoki Perskiej; wzywa Komisję do przeglądu stosunków UE z państwami trzecimi w celu skuteczniejszego zwalczania praktyki materialnego i niematerialnego wspierania terroryzmu; przypomina, że w związku z obecnym przeglądem europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) należy wzmocnić wymiar bezpieczeństwa narzędzi EPS i ich zdolność przyczyniania się do zwiększenia odporności partnerów oraz możliwości partnerów w zakresie zadbania o własne bezpieczeństwo z poszanowaniem rządów prawa;

59. przypomina, że właściwe stosowanie istniejących instrumentów, takich jak systemy SIS, SIS II i VIS, system SLTD Interpolu oraz punkt kontaktowy „Travellers” Europolu stanowi pierwszy etap umocnienia granic zewnętrznych w celu wykrywania ewentualnych wyjazdów do stref objętych konfliktem lub powrotów z nich obywateli europejskich i obcokrajowców przebywających w UE w celu popełniania aktów terroryzmu, przejścia szkolenia terrorystycznego lub udziału w niekonwencjonalnym konflikcie zbrojnym w imieniu organizacji terrorystycznych; wzywa państwa członkowskie do usprawnienia współpracy i wymiany informacji dotyczących podejrzanych zagranicznych bojowników z państwami członkowskimi na zewnętrznych granicach UE;

60. wzywa państwa członkowskie do tego, by zapewniły objęcie zagranicznych bojowników środkami kontroli sądowej, a w razie konieczności środkami detencyjnymi w momencie ich powrotu na terytorium Europy, na czas trwania postępowań sądowych;

61. jest zdecydowanie przekonany, że przy kształtowaniu polityki w dziedzinie terroryzmu i radykalizacji postaw należy połączyć wiedzę fachową i zasoby dotyczące wewnętrznego i zewnętrznego wymiaru polityki UE; uważa w tym względzie, że właśnie w oparciu o to całościowe podejście można znaleźć właściwe rozwiązanie na rzecz zwalczania terroryzmu i przeciwdziałania rekrutacji terrorystów w UE i w jej sąsiedztwie; dlatego zachęca zarówno Komisję, jak i ESDZ, pod kierownictwem i przewodnictwem zarówno wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, jak i pierwszego wiceprzewodniczącego Komisji, przy wsparciu ze strony koordynatora ds. zwalczania terroryzmu, do współpracy przy opracowywaniu podejścia politycznego, które skutecznie łączy w sobie narzędzia polityki społecznej (w tym zatrudnienia, integracji i niedyskryminacji), pomoc humanitarną, pomoc rozwojową, rozwiązywanie konfliktów, zarządzanie kryzysowe, handel, energię i inne dziedziny polityki, które mogą posiadać wymiar wewnętrzny i zewnętrzny;

VIII. *Zacieśnianie powiązań między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym UE*

62. podkreśla, podstawowe znaczenie nawiązania przez UE bliskiej współpracy – kiedy jest to możliwe, a także przy poszanowaniu przepisów, zasad i wartości UE oraz międzynarodowych praw człowieka – z krajami trzecimi, zwłaszcza krajami tranzytu i krajami docelowymi, aby móc wykrywać wyjazdy lub powroty obywateli europejskich i obywateli krajów trzecich zamieszkujących w UE, którzy pojechali walczyć w szeregach organizacji terrorystycznych; podkreśla również konieczność umocnienia dialogu politycznego oraz wspólnych planów działania w dziedzinie zwalczania radykalizacji i terroryzmu w ramach stosunków dwustronnych oraz w stosunkach z organizacjami regionalnymi, jak Unia Afrykańska i Liga Państw Arabskich;

63. odnotowuje wyrażoną przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Federicę Mogherini wolę wspierania projektów na rzecz zapobiegania radykalizacji w państwach trzecich, w tym w Jordanii, Libanie, Iraku oraz w regionie Maghrebu i Sahelu, zawartą w sprawozdaniu ze stosowania środków sporządzonym po posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 12 lutego 2015 r.; podkreśla, że obecnie należy zadbać, aby projekty te jak najszybciej uzyskały niezbędne finansowanie;

64. wzywa UE do zacieśnienia współpracy z partnerami regionalnymi – ukierunkowanej w szczególności na państwa, z których wywodzi się terroryzm – w celu ograniczenia handlu bronią oraz do ścisłego monitorowania eksportu uzbrojenia, które może być wykorzystywane przez terrorystów; wzywa ponadto do wzmocnienia narzędzi polityki zagranicznej i zacieśnienia współpracy z państwami trzecimi w celu zapobiegania finansowaniu organizacji terrorystycznych; zwraca uwagę na konkluzje ze szczytu grupy G20 w dniu 16 listopada 2015 r., w których wezwano Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) do szybszego i skuteczniejszego działania w odniesieniu do odcinania finansowania organizacji terrorystycznych;

65. zachęca UE do prowadzenia ukierunkowanych i udoskonalonych dialogów dotyczących bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu z Algierią, Arabią Saudyjską, Egiptem, Irakiem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Radą Współpracy Państw Zatoki, w tym również na temat zaangażowania państwa we wspieranie działalności terrorystycznej w przeszłości lub obecnie; uważa również, że należy pogłębić współpracę z Turcją zgodnie z konkluzjami Rady do Spraw Ogólnych z grudnia 2014 r.;

Środa, 25 listopada 2015 r.

66. wzywa Radę do regularnego przeglądu i rozszerzania przyjętej w dniu 16 marca 2015 r. unijnej strategii regionalnej na rzecz Syrii i Iraku oraz strategii zwalczania terroryzmu ze szczególnym naciskiem na zjawisko zagranicznych bojowników z uwagi na rozwój sytuacji w kwestii bezpieczeństwa w krajach południowego sąsiedztwa UE, jak również do przeglądu i rozszerzenia innych inicjatyw, w tym prewencyjnych, takich jak RAN, która działa pod auspicjami Komisji; ponadto wzywa państwa członkowskie do promowania wzajemnego szacunku i zrozumienia jako kluczowych elementów w ramach zwalczania terroryzmu zarówno w UE i państwach członkowskich, jak i w państwach trzecich;

67. jest przekonany, że nawiązanie takiej ściślejszej współpracy wymaga od Komisji Europejskiej, a zwłaszcza od ESDZ, zintensyfikowania i polepszenia wiedzy specjalistycznej w dziedzinie walki z terroryzmem, niekonwencjonalnych konfliktów zbrojnych i radykalizacji, a także wzmocnienia i zróżnicowania obecnego poziomu umiejętności językowych w takich językach jak np. arabski, urdu, rosyjski i mandaryński, ponieważ ich znajomość jest w poważnym stopniu niewystarczająca w europejskich służbach informacyjnych i wywiadowczych; uważa za niezbędne, żeby europejski przekaz dotyczący walki z terroryzmem, radykalizacją i przemocą był słyszalny poza granicami Europy dzięki zdecydowanym i skutecznym działaniom w zakresie komunikacji strategicznej;

68. wspiera pogłębioną współpracę międzynarodową i wymianę informacji uzyskanych przez krajowe służby wywiadu w celu identyfikacji obywateli Unii Europejskiej, którzy mogą ulec radykalizacji, zostać zwerbowani i wstąpić w szeregi ugrupowań dżihadystów i innych ugrupowań ekstremistycznych; podkreśla, że należy wspierać wysiłki państw na Bliskim Wschodzie, w Afryce Północnej i na Bałkanach Zachodnich ukierunkowane na powstrzymanie przepływu zagranicznych bojowników oraz zapobieganie wykorzystywaniu przez organizacje dżihadystyczne politycznej niestabilności w granicach tych państw;

69. przyznaje, że radykalizacja i rekrutacja osób przez siatki terrorystyczne stanowi zjawisko światowe; jest zdania, że nie można reagować na nie jedynie na szczeblu lokalnym czy europejskim, ale także międzynarodowym; uważa więc, że niezbędne jest wzmocnienie współpracy z państwami trzecimi w celu wykrywania sieci służących werbowaniu, a także wzmocnienie bezpieczeństwa na granicach z państwami, których to zjawisko dotyczy; przypomina również, że należy zacieśnić współpracę z kluczowymi partnerami, którzy zmagają się z podobnymi wyzwaniami, w drodze współpracy dyplomatycznej, dialogu politycznego i współpracy wywiadowczej;

70. ponawia stwierdzenie, że w związku z globalnym zasięgiem zagrożenia terroryzmem niezbędna jest skuteczna i spójna reakcja międzynarodowa, mająca na celu pomyślne zapobieganie przemytowi broni do państw, które zagrażają międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu;

71. z zadowoleniem przyjmuje przyznanie przez Komisję w kwietniu 2015 r. kwoty 10 mln EUR na finansowanie programu mającego na celu pomoc państwom partnerskim w zwalczaniu radykalizacji w regionie Sahelu i Maghrebu oraz powstrzymanie napływu zagranicznych bojowników przybywających z Afryki Północnej, Bliskiego Wschodu i Bałkanów Zachodnich (pierwsza transza 5 mln EUR przeznaczona jest na finansowanie pomocy technicznej mającej na celu wzmocnienie zdolności pracowników wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawach dotyczących zagranicznych bojowników lub potencjalnych zagranicznych bojowników, a także w zakresie ścigania i wydawania orzeczeń w tych sprawach; druga transza 5 mln EUR przeznaczona jest na finansowanie programów zwalczania radykalizacji w regionie Sahelu i Maghrebu); podkreśla znaczenie ścisłego monitorowania prawidłowego wykorzystania tych środków, aby dopilnować, by nie wykorzystywano ich do finansowania projektów związanych z prozelityzmem, indoktrynacją, ani do innych celów o charakterze ekstremistycznym;

IX. Promowanie wymiany dobrych praktyk w dziedzinie deradykalizacji

72. uważa, że wprowadzenie kompleksowej polityki w zakresie zapobiegania radykalizacji i rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne nie zakończy się sukcesem, jeśli nie będzie jej towarzyszyć proaktywna polityka deradykalizacji i włączenia; apeluje zatem do UE o sprzyjanie wymianie dobrych praktyk między państwami członkowskimi, a także wymianie z państwami trzecimi, które zdobyły już doświadczenie i uzyskały pozytywne wyniki w tej dziedzinie, w celu utworzenia ośrodków deradykalizacji umożliwiających zajęcie się obywatelami europejskimi lub obywatelami krajów trzecich legalnie przebywającymi w UE, aby uniemożliwić im wyjazd lub właściwie postępować w przypadku powrotów do Europy; przypomina również o potrzebie zaferowania wsparcia rodzinom takich obywateli;

73. sugeruje państwom członkowskim rozważenie kwestii wprowadzenia – za pomocą odpowiednich programów – funkcji opiekuna lub doradcy w procesie deradykalizacji obywateli UE, którzy powrócili ze stref konfliktu pozbawieni złudzeń po tym, czego tam doświadczyli, aby sprzyjać ich powrotowi do społeczeństwa; podkreśla potrzebę lepszej wymiany najlepszych praktyk w tym względzie między państwami członkowskimi; podkreśla, że opiekunowie powinni być gotowi do udziału w konkretnych programach dzięki odpowiedniemu szkoleniu;

Środa, 25 listopada 2015 r.

74. wzywa do przeprowadzenia na szczeblu UE ustrukturyzowanej kampanii informacyjnej z wykorzystaniem przykładów „byłych europejskich bojowników zagranicznych”, którzy pomyślnie przeszli deradykalizację, i których traumatyczne przeżycia przyczyniają się do uwydatnienia z gruntu wynaturzonego i fałszywego aspektu religijnego przystąpienia do walk w szeregach organizacji terrorystycznych, takich jak Daisz; zachęca więc do tworzenia w obrębie państw członkowskich platform umożliwiających spotkanie się i rozmowę z byłymi bojownikami; podkreśla poza tym, że spotkanie z ofiarami terroryzmu wydaje się być skuteczną metodą desakralizacji i pomniejszenia ideologicznej doniosłości radykalnych wystąpień; sugeruje, by kampania ta posłużyła jako narzędzie wspomagające procesy deradykalizacji w więzieniach, w szkołach oraz we wszystkich strukturach, w których prowadzone są działania w zakresie prewencji i rehabilitacji; ponadto zwraca się do Komisji o wsparcie, zwłaszcza finansowe, oraz o koordynację krajowych kampanii informacyjnych;

X. Rozbijanie sieci terrorystycznych

75. podkreśla, że pranie pieniędzy, uchylanie się od opodatkowania i inne przestępstwa skarbowe w niektórych przypadkach są głównymi źródłami finansowania terroryzmu, które zagrażają naszemu bezpieczeństwu wewnętrznemu, oraz że śledzenie i zwalczanie przestępstw przeciwko interesom finansowym UE musi być priorytetem;

76. podkreśla, że organizacje terrorystyczne takie jak PI/Daesh i Jabhat al-Nusra zgromadziły znaczne środki finansowe w Iraku i Syrii, pochodzące z przemytu ropy naftowej, sprzedaży skradzionych towarów, porwań i wymuszeń, zajęć rachunków bankowych oraz przemytu zabytkowych przedmiotów; apeluje zatem o identyfikację państw i pośredników przyczyniających się do funkcjonowania tego czarnego rynku oraz o położenie kresu ich działalności w trybie pilnym;

77. popiera środki mające na celu osłabienie organizacji terrorystycznych od wewnątrz, aby ograniczyć ich obecny wpływ na obywateli europejskich i obywateli spoza UE legalnie przebywających w UE; zachęca Komisję i odpowiednie agencje do zainteresowania się środkami służącymi rozbiciu siatek terrorystów oraz wykrywaniu źródeł ich finansowania; w tym celu wzywa do lepszej współpracy między jednostkami analityki finansowej państw członkowskich oraz szybkiej transpozycji i wdrożenia pakietu o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy; zachęca Komisję Europejską do zaproponowania przepisów europejskich dotyczących wykrywania i blokowania kanałów finansowania terroryzmu oraz przeciwdziałania sposobom ich finansowania; wzywa zatem Komisję do ponownej oceny utworzenia wspólnego europejskiego systemu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów; zachęca państwa członkowskie do wdrożenia najwyższych norm przejrzystości dotyczących dostępu do informacji dotyczących faktycznych właścicieli wszystkich struktur korporacyjnych w UE i na terytoriach o nieprzejrzystym charakterze, które mogą napędzać finansowanie organizacji terrorystycznych;

78. z zadowoleniem przyjmuje niedawne przyjęcie europejskiego planu działań w zakresie bezpieczeństwa, w którym zaproponowano istotne kroki w kierunku nasilenia walki z terroryzmem i radykalizacją, takie jak utworzenie europejskiego ośrodka antyterrorystycznego w strukturze Europolu; wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania istniejących środków i wzywa Komisję do udostępnienia wystarczających zasobów ludzkich i finansowych w celu skutecznej realizacji proponowanych działań;

79. ponawia swój apel do Komisji o przeprowadzenie pilnego przeglądu unijnych przepisów w sprawie broni palnej poprzez zmianę dyrektywy Rady 91/477/EWG w celu ułatwienia krajowym organom policyjnym i dochodzeniowym wykonywania zadań z zakresu wykrywania i zwalczania handlu bronią na czarnym rynku i w anonimowej sieci (tzw. darknet) oraz wzywa Komisję do przedstawienia wspólnych norm regulujących proces pozbawiania broni palnej w sposób trwały cech użytkowych, aby broń pozbawioną cech użytkowych uczynić nieodwracalnie niezdatną do użytku;

80. apeluje o zharmonizowane podejście do zdefiniowania jako przestępstwa mowy nienawiści online i offline, gdzie radykałowie podlegają do nieprzestrzegania i naruszania praw podstawowych; proponuje, by dodać to szczególne przestępstwo do odpowiednich decyzji ramowych Rady;

81. apeluje do państw członkowskich o udział w działaniach mających na celu śledzenie zewnętrznych przepływów finansowych oraz o zapewnienie i wykazanie przejrzystości w ich stosunkach z niektórymi państwami regionu Zatoki Perskiej, aby zacieśnić współpracę w celu ujawnienia finansowania terroryzmu i fundamentalizmu w Afryce i na Bliskim Wschodzie, ale także niektórych organizacji w Europie; zachęca państwa członkowskie do współpracy przy wyeliminowaniu czarnego rynku handlu ropą, który stanowi kluczowe źródło dochodów dla organizacji terrorystycznych; wyraża przekonanie, że państwa członkowskie nie powinny wahać się przed stosowaniem restrykcyjnych środków przeciwko osobom i organizacjom, jeżeli istnieją wiarygodne dowody finansowania terroryzmu lub innego rodzaju zaangażowania w tę działalność;

Środa, 25 listopada 2015 r.

82. zdecydowanie odrzuciłby wszelkie próby usunięcia ze sprawozdania aspektów koncentrujących się na zwalczaniu aktów terroryzmu i ekstremizmu samych w sobie; wyraża opinię, że przerwanie powiązania między zwalczaniem radykalizacji i zwalczaniem jej przejawów nie jest pomocne i przynosi skutek przeciwny do zamierzonego; wzywa Radę do sporządzenia czarnej listy europejskich dżihadystów i osób podejrzanych o terroryzm dżihadystyczny.

o

o o

83. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich UE i państw kandydujących, Organizacji Narodów Zjednoczonych, Radzie Europy, Unii Afrykańskiej, państwom członkowskim Unii dla Śródziemnomorza, Lidze Państw Arabskich oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.
